29/10/2019

Σαν παραμύθι: Η Αγ. Αναστασία στο Γεννάδι

/ Ορθόδοξες Προβολές

Στις 29 Οκτωβρίου στο Γεννάδι της Ρόδου γιορτάζεται η Αγία Αναστασία η Ρωμαία, ο κοιμητηριακός ναός του χωριού. Λίγοι γνωρίζουν πως ο εικονογραφικός κύκλος της Αγίας που βρίσκεται στον ναό αυτό είναι μοναδικός στην Ελλάδα.

Είναι ένας μονόχωρος και καμαροσκέπαστος ναός και πρέπει να οικοδομήθηκε πάνω σε παλαιοχριστιανική βασιλική που υπήρχε στην ίδια θέση, όπως μαρτυρούν τα θεμέλια της τρίπλευρης αψίδας, πάνω στην οποία στηρίχθηκε η μεταγενέστερη ημικυκλική. Το ίδιο μαρτυρούν και διάφορα άλλα μαρμάρινα αρχιτεκτονικά μέλη που βρίσκονται εντοιχισμένα στο εσωτερικό και το εξωτερικό του ναού, τα οποία πιθανώς να προέρχονται από τον ίδιο ναό.

Στο γιορταστικό αυτό γεγονός παραθέτω (προδημοσίευση) στη συνέχεια ένα απόσπασμα από το βιβλίο μου που βρίσκεται σε εξέλιξη με τον προσωρινό τίτλο “Λαϊκές αφηγήσεις. Ιστορίες και παραμύθια από το Γεννάδι της Ρόδου”.

Η μικρή Αναστασία ήταν ένα κορίτσι όμορφο σαν τα κρύα νερά. Θα ’ταν δε θα ’ταν στα δεκαεννιά της, όταν οι πλούσιοι και ξακουστοί γονείς της αποφάσισαν να της

δώσουν τον άντρα που ’θελαν εκείνοι, όπως το ’χαν συνήθειο τα χρόνια εκείνα. Ο γάμος κράτησε δεν κράτησε παρά μόνο λίγο καιρό κι η Αναστασία ούτε που πλάγιασε ποτέ της με τον ασεβή άντρα που της έδωσαν.

Μοίρασε τα υπάρχοντά της όλα στους φτωχούς και τους πάσχοντες και κλείστηκε στα είκοσί της χρόνια σε μοναστήρι με δασκάλα τη Σοφία. Σα μάνα την είχε, κι η Σοφία την έβαζε πάντα κοντά της. Όμως δεν πέρασε καιρός πολύς, εκεί γύρω στα 280 με 300 μ.Χ., κι οι καταδότες του αντίχριστου ηγεμόνα του Πρόβου, όταν ήταν βασιλιάς ο Διοκλητιανός, μάθανε πως η Αναστασία κρυβόταν σε μοναστήρι.

Ήταν τα χρόνια τότε, βλέπετε, που οι ειδωλολάτρες κυνηγούσαν τους χριστιανούς και τους σκότωναν με φρικτά βασανιστήρια, απλά και μόνο γιατί πίστευαν στον Χριστό κι όχι στα είδωλα. Δυο ολόκληρες ώρες πάλευε η δασκάλα της η Σοφία να της δυναμώσει τη ψυχή πριν την πάρουν στον ηγεμόνα τον Πρόβο και μαρτυρήσει φρικτά.

Κι ύστερα σαν την οδήγησαν στον Πρόβο, κοριτσάκι πράμα η Αναστασία, ντυμένη με ολόλευκο χειριδωτό χιτώνα, ιμάτιο πορτοκαλί και γκριζογάλανο μαφόρι, κι εκείνος πάνω στο γυαλιστερό του θρόνο, με την κορώνα στο κεφάλι και το ραβδί στο χέρι, έναν φρουρό στο πλάι με το σπαθί στο χέρι και στρατιώτες πάνοπλους που αλάλαζαν χειρονομώντας, χίλια καλά της τάζει ν’ αλλαξοπιστήσει· γαμπρό αξιωματικό, χρυσά, κοσμήματα κι εσθήτα!

Εκείνη άλλο δεν κάνει παρά να βρίζει τον ηγεμόνα και τους θεούς του κι ύστερα ο Πρόβος να την ραπίζει ανελέητα για το θράσος της σε τέτοια ηλικία, θηλυκό πράμα. Τη ξεγυμνώνει στο κατόπι δίχως χρονοτριβή και χειροπόδαρα τη δένει, ρίχνοντάς την πάνω σε κλαδιά αναμμένα κι αρχίζει το μαστίγωμα ξανά και ξανά. Κι η Αναστασία προσεύχεται ασταμάτητα, δίχως μορφασμούς, χωρίς δάκρυα, δεν τους κάνει το χατίρι, δεν τους δείχνει πως πονά.

Ο τροχός την περιμένει τώρα, που την τοποθετούν ανάσκελα γυμνή και τη δένουν χειροπόδαρα τέσσερις δήμιοι και την περιστρέφουν ασταμάτητα και με δύναμη με μοχλούς και σκοινιά. Κάτω από τον τροχό τοποθετούν ένα σανίδι μεγάλο γεμάτο καρφιά κοφτερά για να καταξεσκίσουν το γυμνό της το σώμα. Κι ύστερα, θε μου, η Αναστασία να σηκώνεται από τον τροχό ανέγγιχτη! Ανέπαφη! Δίχως να τρέξει ούτε μια σταγόνα από το αίμα της.

–Να την κρεμάσετε πάνω σε ξύλο και να τη γδάρετε με νύχια σιδερένια, διέταξε ύστερα ο αντίχριστος ο ηγεμόνας Πρόβος.

Έτσι κι έγινε. Της έδεσαν τα χέρια της στην κρεμάλα και δυο δήμιοι της έγδαραν το κατάλευκο σώμα με τα ξέστρα. Ακούραστη κι ανέκφραστη εκείνη κι οι δήμιοι

κατάκοποι την οδηγούν ημίγυμνη μπροστά στον ηγεμόνα και της καίνε το σώμα με αναμμένα κεριά. Ο Πρόβος διατάσσει λυσσασμένος:

-Τους μαστούς να της κόψετε τώρα αμέσως!

Και τότε, να σου τρεις δήμιοι μπροστά στο βασανισμένο σώμα της Αναστασίας. Οι δυο να της βγάζουν τα νύχια των χεριών κι ο άλλος των ποδιών. Κι εκείνη καθισμένη σε σκαμνί, να μένει ατάραχη και απαθής μέσα στον κατακόκκινο μακρύ της χιτώνα. Μόνο μια θλίψη τόση δα της ξέφυγε από τα παρθενικά της τα μάτια.

Άλλο δεν αντέχει ο Πρόβος μπροστά στα όσα απίστευτα βλέπει να συμβαίνουν.

-Τη γλώσσα να της κόψετε και να της ξεριζώσετε τα δόντια από το βλάσφημο στόμα της. Μιλιά να μην έχει να μιλά.

Πίσω σφιχτά της δένουν τα χέρια, στο χώμα χαμηλά τη γονατίζουν και το κεφάλι προς τα πίσω της τραβούν. Κι ένας άλλος φρουρός εκτελεί την εντολή· της ξεριζώνει τα δόντια. Κι όταν ένας πονετικός κρυπτοευσεβής φρουρός λίγο νερό της έδωσε για να ξεπλύνει το αίμα από τα δόντια, τον θάνατό του ο Πρόβος διέταξε μεμιάς κι αμέσως ύστερα της Αναστασίας το κεφάλι ν’ αφαιρέσουν!

Ούτε το σώμα της δεν έθαψαν τα σκυλιά. Τ’ άφησαν βορά στα όρνια και στα θηρία. Μα εκείνα ούτε που το άγγιξαν.

Πρώτη με τη βοήθεια δύο ανδρών θα σηκώσει το άγιο σώμα για να το μεταφέρει στη Ρώμη και να το θάψουν με τις τιμές που πρέπει, η δασκάλα της Αναστασίας, η Σοφία!

Του Κώστα Σκανδαλίδη/rodiaki.gr